

Літературне читання

4 клас

121 година

I семестр – 57 годин (3 години на тиждень);

II семестр – 64 години (4 години на тиждень)

4 клас	
Зміст навчального матеріалу	Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
Коло читання	
<p>У 4 класі коло читання розширюється і систематизується шляхом упорядкування і узагальнення знань про раніше відомі жанри і авторів, а також залучення нових жанрів, творів та імен. З метою забезпечення перспективності у підготовці учнів до вивчення літератури в 5 класі збільшується питома вага жанрового і монографічного підходів у доборі та конструюванні навчального змісту за розділами і темами. Жанрова й авторська різноманітність залишаються провідними принципами добору змісту.</p> <p>Усна народна творчість. Малі фольклорні форми: прислів'я, приказки, лічилки, загадки, усмішки; соціально-побутові казки, притчі, легенди, народні пісні.</p> <p>Міфи про створення світу і людей.</p> <p>Поезія: поетична палітра охоплює всі види віршів, з якими діти ознайомилися у попередніх класах. Крім авторів, твори яких діти читали у 2-3 класах, пропонуються твори І.Малковича, В.Симоненка, І.Драча, П.Усенка, Б.Чалого, Г.Черінь, І.Жиленко та ін.</p>	<p>Учень/учениця:</p> <p>має уявлення про коло дитячого читання: називає теми дитячих творів;</p> <p>співвідносить прочитаний твір із певним жанром: казка, вірш, оповідання, повість, повість-казка, байка, п'єса;</p> <p>розрізняє казку народну і літературну; прозові, поетичні, драматичні твори; називає прізвища, імена українських письменників-класиків, а також тих письменників, із творами яких неодноразово зустрічалися під час навчання;</p> <p>знає назви, сюжети 6-7 фольклорних казок, а також літературних творів, прізвища, імена їхніх авторів; знає напам'ять 8 віршів; 2 уривки з прозових творів; 8-10 прислів'їв, розуміє їх зміст та пояснює, у якій життєвій ситуації доцільно вживати кожне з прислів'їв;</p> <p>усвідомлює, що читання є важливим джерелом знань, задовільнення пізнавальних інтересів, цікавого</p>

<p>Байки. Л.Глібов, Є.Гребінка, Г.Бойко, П.Глазовий.</p> <p>Сходинки до монографічного вивчення творчості. Т.Шевченка, І.Франка, Лесі Українки, М.Рильського, Д.Павличка, Л.Костенко.</p> <p>Проза: оповідання, легенди, уривки з повістей - М.Коцюбинський, Марко Вовчок, Б.Грінченко, Остап Вишня, О.Довженко, О.Гончар, В.Близнець, О.Донченко, А.Григорук, В.Нестайко, С.Плачинда, І.Сенченко, М.Слабошпицький, В.Сухомлинський, Г.Тютюнник, М.Чумарна В.Чухліб, О.Дерманський, Л.Вороніна та ін.</p> <p>П'єси. Я.Стельмах, Н.Шейко-Медведєва.</p> <p>Науково-художні, науково-популярні твори. А.Лотоцький, В.Скуратівський, А.Григорук, Б.Лепкий, А.Коваль, П.Утевська, А.Давидов.</p> <p>Довідкова література в контексті завдань літературного розвитку і виконання творчих завдань.</p> <p>Сторінками дитячих журналів.</p> <p>Зарубіжна література. Казки, оповідання, уривки з повістей - В.Гюго, М.Твен, Р.Кіплінг, Алан Мілн, Джек Лондон, М.Пришвін, Е.Успенський, М.Носов, Л.Керолл.</p>	<p>дозвілля; знає і шанує видатних культурних діячів, традиції українського народу</p>
Формування і розвиток навички читання	
<p>Удосконалення навичок свідомого, правильного, виразного читання вголос із дотриманням основних норм літературної вимови.</p>	<p>Учень/учениця: володіє повноцінною навичкою читання вголос і мовчки як загальнонавчальним умінням: сприймає, розуміє (під час читання,</p>

<p>Удосконалення навички усвідомленого, у відповідному темпі читання мовчки різних за обсягом та жанровою специфікою текстів.</p> <p>Самостійний вибір та правильне застосування під час читання інтонаційних та позамовних засобів виразності відповідно до знакової структури художніх, науково-художніх та науково-популярних текстів, за допомогою яких учні висловлюють своє ставлення до змісту прочитаного</p>	<p>слухання) зміст творів (текстів) різних видів, виділяє в них суттєву інформацію;</p> <p>читає вголос наприкінці першого семестру у темпі 80-85 слів за хвилину; наприкінці навчального року - у темпі 90 -95 слів за хвилину; усвідомлено і досить вільно читає мовчки у темпі, не нижчому 110 слів за хвилину;</p> <p>самостійно готується до виразного читання; добирає та правильно застосовує під час читання, декламації, інсценізації різножанрових творів мовленнєві та позамовні засоби художньої виразності; передає з їх допомогою своє та авторське ставлення до змісту твору</p>
<p>Літературознавча пропедевтика</p>	
<p>Тема та основна думка твору. Розвиток умінь самостійно усвідомлювати та визначати тему і основну думку твору; розуміти основний смисл описаних фактів, подій, вчинків персонажів.</p> <p>Сюжет і композиція (без уживання термінів).</p> <p>Факти, події, випадки, пригоди, характери персонажів у художньому творі, їх взаємозв'язки.</p> <p>Герой (персонаж) твору. Головний і другорядний персонажі у творі, стосунки між ними. Мотиви вчинків персонажів. Самостійне визначення типу персонажа (позитивний, негативний), власне ставлення до героїв твору,</p>	<p>Учень/учениця: усвідомлює та самостійно визначає тему і основну думку твору; розуміє основний смисл описаних фактів, подій, вчинків, персонажів;</p> <p>самостійно визначає відносно завершені і самостійні частини тексту (епізоди); пояснює, хто герої твору, що і як про це сказано в тексті; які події, пригоди трапилися, місце і час подій, як вони пов'язані між собою;</p> <p>самостійно визначає головних і другорядних персонажів твору; встановлює тип персонажа (позитивний, негативний); пояснює, обґрунтовує вчинки героїв та їхні мотиви; висловлює до них своє та авторське ставлення;</p>

<p>обґрунтування своїх думок.</p> <p>Автор твору. Усвідомлення взаємозв'язків: письменники - теми; письменник - жанр; письменник - талановита людина; біографії, автобіографії письменників для молодших школярів.</p> <p>Мова художнього твору. Усвідомлене сприймання засобів художньої виразності відповідно до їх функцій у творі. Спостереження за авторським вибором слова у творах різних жанрів під час діалогів, описів природи, зовнішності персонажів, характеристики героїв.</p> <p>Жанр. Удосконалення умінь самостійно визначати жанрові ознаки творів, що вивчалися в 2 - 4 класах, обґрунтовувати свою думку.</p>	<p>називає основні теми та жанри творів письменників, про які неодноразово дізнавалися під час навчання;</p> <p>складає невеликі усні розповіді про життєвий шлях письменників, події, які особливо запам'яталися;</p> <p>пояснює, як, з яких джерел можна одержати біографічні відомості про майстрів мистецтва слова;</p> <p>пояснює, які яскраві, влучні слова, словосполучення, вислови допомагають глибше, краще уявити картини природи, місце події, зовнішність персонажів, їхні характери, вчинки, стосунки з іншими героями;</p> <p>самостійно розрізняє, визначає, обґрунтовує елементарні жанрові ознаки літературних творів, які опрацьовувалися під час навчання в 2-4 класах; наводить приклади</p>
<p>Досвід читацької діяльності</p> <p>Особливості опрацювання художнього твору</p> <p><i>Усвідомлення жанрової специфіки творів – упізнання і називання жанру твору</i></p>	
<p>Народні соціально-побутові казки. Відображення народного побуту, місце події у казці, особливості мови цих казок. Герої, їхні характери, вчинки, мотиви поведінки. Протиставлення персонажів.</p> <p>Відмінність соціально-побутових казок від казок про тварин та героїко-фантастичних (чарівних).</p> <p>Зв'язок літературної казки з фольклорною. Письменники-казкарі.</p>	<p>Учень/учениця:</p> <p>практично розрізняє народну соціально-побутову казку; називає місце події у казках, героїв, пояснює їхні вчинки, мотиви поведінки; відмінність соціально-побутових казок від казок про тварин та героїко-фантастичних (на конкретних прикладах);</p> <p>розрізняє фольклорну та літературну казку; пояснює спільне та відмінне у</p>

<p>Легенда як твір-переказ про якісь події, факти, людей, оповитий казковістю, фантастикою. Герої легенд, їхні риси особистості.</p> <p>Розширення та систематизація знань, умінь школярів про жанрові особливості віршів, їх тематику, проблематику.</p> <p>Емоційна тональність вірша; динаміка почуттів поета у ліричному вірші.</p> <p>Удосконалення умінь школярів орієнтуватися в структурі оповідання, повісті.</p> <p>Ставлення письменника до зображуваних подій, до героїв твору.</p> <p>Типи персонажів: позитивні, негативні; мотиви їхніх вчинків.</p> <p>Історичні оповідання для дітей.</p> <p>Основні теми дитячих оповідань, повістей.</p> <p>Гумористичні твори для дітей. Гумор як добродушний необразливий сміх, його виховний вплив на людину. Спостереження за авторським вибором слова для характеристики героя, створення комічних ситуацій і т. ін.</p>	<p>цих казках; правильно називає прізвища найвідоміших письменників-казкарів та їхні твори; практично розрізняє легенду; називає героїв легенд, їхні риси особистості;</p> <p>називає ознаки вірша як жанру; теми опрацьованих віршів; розрізняє вірші за емоційною тональністю; пояснює, як змінюються почуття поета у ліричному вірші (на конкретному прикладі);</p> <p>розрізняє оповідання й повість; обґрунтовує свій вибір (на конкретному прикладі); самостійно визначає в оповіданні та повісті тип персонажа (персонажів): позитивні й негативні за характером поведінки, ставленням до них письменника та власним ставленням, обґрунтовує свої міркування;</p> <p>практично розрізняє історичні оповідання для дітей, пояснює, що в таких творах йдеться про події (людей), які відбувалися (жили) дуже давно;</p> <p>називає основні теми оповідань, повістей, які опрацьовувалися під час навчання;</p> <p>спостерігає за авторським вибором слова для характеристики героя, створення комічних ситуацій у гумористичних творах, усвідомлює, що гумор не ображає людину, а почуття гумору є позитивною якістю особистості</p>
<p><i>Смисловий і структурний аналіз тексту</i></p>	

За вимогами Державного стандарту з “Літературного читання” основне завдання цієї складової читацької діяльності - домогтись повноцінного сприймання молодшими школярами тексту з урахуванням специфіки його жанру і структури. З огляду на це у читанні художнього тексту основне завдання смислового і структурного аналізу - сприймання художнього образу твору, у науково-художніх, науково-популярних текстах - передусім розуміння смислових зв'язків, істотних ознак, понять, висновків. Ці завдання розв'язуються у взаємозв'язку, проте залежно від жанру, обсягу, складності тексту одне з них висувається на перший план.

Смисловий і структурний аналіз є основою досягнення учнями повного розуміння тексту.

У 4 класі на новому змісті літературного матеріалу удосконалюються основні уміння смислового аналізу прочитаного: з'ясування значення слів і висловів у тексті;

знаходження і пояснення ознак певних подій, явищ, персонажів із метою їх характеристики і підготовки до виразного читання; читання в особах; з'ясування ролі пейзажу, середовища для розуміння художніх образів.

З урахуванням змістових і жанрових можливостей прочитаних творів здійснюється робота з формування в учнів усього спектра загально-навчальних умінь і навичок:

Учень/учениця:

розуміє текст, свідомо і досить повно відтворює зміст прочитаного; визначає основний смисл твору і розповіді;

уміє знаходити і пояснювати істотні ознаки певних подій, явищ; характеризувати дійових осіб; встановлювати смислові зв'язки між частинами тексту;

уміє користуватися загально-навчальними уміннями: формулювати запитання до тексту; будувати діалог; аналізувати, порівнювати тексти різних жанрів, персонажів; виділяти основне у творі і характеристиці персонажів; знаходити причинно-наслідкові зв'язки, доводити і формулювати (з допомогою вчителя);

уміє складати плани оповідання, казки, статті; використовує їх для розповіді, різних видів переказу

формулювати запитання до текстів, будувати діалог, виділяти головні думки, доводити, встановлювати причиново-наслідкові зв'язки, узагальнювати тощо.

Особлива увага має бути приділена удосконаленню умінь здійснювати структурний аналіз тексту. Зокрема, спостереженню за будовою тексту, виділенню у творах різних жанрів їх структурних елементів; складання плану оповідання, казки, статті. Використання плану для підготовки розповідей, переказів.

У взаємозв'язку смислового і структурного аналізу прочитаного відбувається проникнення учнів у його смисл. Процес розуміння тексту завершує діалогічна взаємодія читача з текстом, виявом якої є самостійна постановка ним запитань за змістом прочитаного.

Засоби художньої виразності; емоційно-оцінне ставлення читача до змісту твору

Усі види роботи над текстом у цьому напрямі, що рекомендовані для 3 класу, зберігають своє значення і в 4 класі. Підкреслюємо переважаючу роль тих видів художнього аналізу тексту, які формують у дітей увагу до засобів створення художніх образів, серед яких одним з найголовніших є художня виразність мови, з'ясування ролі епітетів, порівнянь, метафор, повторів, гіпербол в усній народній творчості та у творчості поетів і прозаїків.

Образність, як відомо, залежить не лише від лексичного значення слова,

Учень/учениця:

уміє знаходити в тексті засоби художньої виразності (епітет, метафору, без вживання терміна) порівняння;

з'ясовувати з допомогою вчителя їх роль у тексті, у створенні художніх образів, описів;

використовує художні засоби у власному мовленні (в описах,

<p>а й від його взаємозв'язку з іншими словами, мети, з якою воно використано автором. Ці особливості створюють варіанти художнього опису, основу для зіставлення різних способів художнього відображення. Однак у з'ясуванні ролі засобів художньої виразності аналіз тексту не повинен перетворюватись у "пояснювальне" читання.</p> <p>Формування в учнів емоційно-оцінного ставлення до прочитаного передбачає включення завдань на виявлення і оцінювання стану героїв твору шляхом формулювання власних оцінних суджень (моральних, естетичних), виявлення авторської позиції щодо зображеного</p>	<p>розповідях, творах), розуміє їх роль у тексті.</p> <p>уміє висловлювати емоційно-оцінні судження (морально-етичного і естетичного характеру); обґрунтовувати свою думку; виявляти ставлення автора до зображеного</p>
<p><i>Робота з науково-художніми творами</i></p>	
<p>Науково-художні оповідання, повісті, казки</p>	<p>самостійно визначає тему, добирає факти, слова і думки, які до них належать, складає план, визначає основну думку, робить висновки, переказує зміст за складеним планом</p>
<p>Робота з дитячою книжкою; робота з інформацією</p>	
<p>Удосконалення умінь самостійно ознайомлюватись з новою книжкою, визначати її орієнтовний зміст з опорою на всі складові позатекстової інформації, засвоєні під час навчання в початковій школі.</p> <p>Удосконалення умінь розрізняти зміст художньої, науково-художньої та науково-популярної книжки, спираючись на її ілюстративний та довідково-інформаційний апарат.</p> <p>Удосконалення умінь самостійно</p>	<p>Учень/учениця: самостійно визначає орієнтовний зміст книжки, у т.ч. за типом видання, напр., збірка творів різних авторів про природу, авторська збірка казок та ін.</p> <p>розрізняє зміст художньої, науково-художньої, науково-популярної дитячої книжки, спираючись на її ілюстративний та довідково-інформаційний апарат;</p> <p>самостійно складає коротку</p>

складати коротку анотацію до прочитаної книжки (усно).

Формування у школярів умінь самостійно та з допомогою вчителя читати й усвідомлювати фактичний зміст, основний смисл значних за обсягом творів (повістей, повістей-казок, біографічних творів тощо); визначати провідну тему твору, сюжетну лінію; розуміти цілісний зміст твору та окремих його частин, пояснювати, як вони пов'язані між собою; визначати головних та другорядних персонажів.

Формування умінь самостійно орієнтуватись у збірках творів, хрестоматіях для позакласного читання.

Удосконалення умінь самостійно орієнтуватися у світі дитячих книжок здійснювати пошук потрібної книжки, користуючись відкритим фондом бібліотеки, засобами бібліотечно-бібліографічної допомоги, у т.ч. Інтернет-ресурсами дитячої бібліотеки, а також пошук навчально-пізнавальної інформації, користуючись різними джерелами друкованої продукції (науково-популярні книжки з різних галузей знань, словники, енциклопедії,

анотацію до прочитаної книжки (усно);

самостійно читає й усвідомлює зміст значних за обсягом творів (повісті, повісті-казки, біографічні твори): **визначає** провідну тему твору, **розуміє** цілісний зміст твору та окремих його частин, **пояснює**, як вони пов'язані між собою; **визначає** головних та другорядних персонажів;

самостійно орієнтується у збірках творів, хрестоматіях з метою пошуку відповідної інформації; **визначає** за допомогою змісту (переліку) творів, передмови, які розділи увійшли до книжки; за яким принципом систематизований літературний матеріал, наприклад, за тематичним, жанровим чи іншим; швидко **знаходить** потрібний твір, узагальнює інформацію; **самостійно добирає** дитячі книжки за завданням учителя, а також з власної ініціативи, користуючись відкритим книжковим фондом бібліотеки, різними видами бібліотечно-бібліографічної допомоги, з якими ознайомилися під час навчання; **знаходить** потрібну навчально-пізнавальну інформацію, користуючись різними джерелами друкованої продукції (науково-популярні книжки з різних галузей знань, словники, енциклопедії,

<p>періодичні видання для дітей) Формування умінь підтримувати колективну дискусію за змістом прочитаного: враховувати різні думки, міркування однокласників, співвідносити їх, доповнювати власними; обстоювати власну позицію дотримуватись норм культури спілкування та ін.</p>	<p>періодичні видання для дітей); бере участь у колективному обговоренні змісту прочитаного (уважно слухає й розуміє запитання вчителя, думки, міркування однокласників, аргументовано доповнює їхні відповіді, обстоює власну позицію); дотримується норм культури спілкування під час дискусії; висловлює власні оцінні судження щодо прочитаного</p>
<p>Розвиток творчої діяльності учнів на основі прочитаного</p>	
<p>Коло літературного читання і його методичне опрацювання створюють передумови для самовираження дітей через творчу діяльність у зв'язку із прочитаним.</p> <p>У 4 класі, як і в попередніх, рекомендуються з цією метою: словесне малювання та ілюстрування прочитаного, творчий переказ, читання за ролями, інсценізація, доповнення віршованих і прозових творів, зміни текстів; складання з допомогою вчителя казок, небилиць, творів-мініатюр, віршів, лічилок, загадок тощо</p> <p>В організації цієї діяльності використовується комплексний вплив різних видів мистецтв: художнє слово, живопис, музика</p>	<p>Учень/учениця: уміє самостійно та з допомогою вчителя виконувати творчі види завдань до прочитаного (доповнення, певні зміни тексту); знає і вміє користуватися прийомами складання казок, загадок, лічилок;</p> <p>бере участь в інсценізації прочитаних творів</p>